

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

सवध्यमानः समरेरथं द्रोणस्य मारिषः ॥ इषायां पाणिना गृह्यप्रचिक्षेपमहाबलः ॥ १८ ॥ द्रोणस्तु सत्वरं राजन् क्षिप्तो भीमेन संयुगे ॥ रथमन्यं समारुह्य व्यूहद्वारं
ययौ पुनः ॥ १९ ॥ तमायां तं तथा दृष्ट्वा भग्नोत्साहं गुरुतदा ॥ गत्वा विगात्पुनर्भीमो धुरं गृह्य रथस्य तु ॥ २० ॥ तमप्यतिरथं भीमं श्रिक्षेपभृशरोषितः ॥ एवमथैर
थाः क्षिप्ता भीमसेनेन लीलया ॥ २१ ॥ व्यदृश्यत निमेषेण पुनः स्वरथमास्थितः ॥ दृश्यते तावैकैर्योर्धौ विस्मयोऽफुल्लोचनैः ॥ २२ ॥ तस्मिन्क्षणे तस्य यन्तातूर्णम
श्चानचोदयत् ॥ भीमसेनस्य कौरव्यस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ २३ ॥ ततः स्वरथमास्थाय भीमसेनो महाबलः ॥ अभ्यद्रवत वेगेन तव पुत्रस्य वाहिनीं ॥ २४ ॥ समृद्धन्
क्षत्रियानां जौवातो वृक्षानिवोद्धतः ॥ अगच्छद्द्वारयन्सेनां सिंधुवेगेन गगानिव ॥ २५ ॥ भोजानीकं समासाद्य हार्दिक्येनाभिरक्षितं ॥ प्रमथ्य तरसावीरस्तद
प्यतिबलोभ्ययात् ॥ २६ ॥ संत्रासयन्ननीकानि तलशब्देन पाण्डवः ॥ अजयत्सर्वसैन्यानि शार्दूलवगोवृषान् ॥ २७ ॥ भोजानीकमतिक्रम्य दरदानां च वाहि
नीं ॥ तथा म्लेच्छगणानन्यान्बहून्बुद्धविशारदान् ॥ २८ ॥ सात्यकिं चैव संप्रेक्ष्य युध्यमानं महारथं ॥ रथेन यत्तः कौतियो वेगेन प्रययौ तदा ॥ २९ ॥ भीमसेनो म
हाराजद्रष्टुकामो धनंजयं ॥ अतीत्य समरे योधां स्तावकान्यां दुनंदनः ॥ ३० ॥ सोपश्यदनु तत्र युध्यमानं महारथं ॥ सैधवस्य वदार्थं हि पराक्रांतं पराक्रमी ॥ ३१ ॥
तं दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रश्रुकोशमहत्तरवान् ॥ प्रावृट्काले महाराजन दर्शित्व बलाहकः ॥ ३२ ॥ तंतस्य निनदं घोरं पार्थः शुश्राव नर्दतः ॥ वासुदेवश्च कौरव्यभीमसेन
स्य संयुगे ॥ ३३ ॥ तौ श्रुत्वा युगपद्द्वारौ निनदंतस्य शुष्मिणः ॥ पुनः पुनः प्राणदतां दिदृक्षुस्तौ वृकोदरं ॥ ३४ ॥ ततः पार्थो महानादं मुंचन्वैमाधवश्च ह ॥ अभ्ययातां
महाराजन दर्शौ गोवृषाविव ॥ ३५ ॥ भीमसेन रवं श्रुत्वा फाल्गुनस्य च धन्विनः ॥ अप्रीयत महाराजधर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ३६ ॥ विशोकश्चाभवद्राजाश्रुत्वा तं
निनदंतयोः ॥ धनंजयस्य समरे जयमाशास्तवान्विभुः ॥ ३७ ॥ तथा तु नर्दमानैव भीमसेनेन मदोल्कटे ॥ स्मितं कृत्वा महाबाहुर्धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ३८ ॥ तद्ग
तं मनसा प्राह ध्यात्वा धर्मभृतां वरः ॥ दत्ताभीमत्वया संविलुतं गुरुवचस्तथा ॥ ३९ ॥ न हितेषां जयोपुद्भे येषां द्विष्टा सिपांडव ॥ दिष्ट्या जीवति संग्रामे सव्यसाची धनं
जयः ॥ ४० ॥ दिष्ट्या च कुशली वीरः सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ दिष्ट्या शृणोमि गर्जतौ वासुदेव धनंजयौ ॥ ४१ ॥ येन शक्रं जेजिवा तर्पितो हव्यवाहनः ॥ संहतां हि
षतां संख्ये दिष्ट्या जीवति फाल्गुनः ॥ ४२ ॥ यस्य बाहुबलं सर्ववयमाश्रित्य जीविताः ॥ संहतारिपुसैन्यानां दिष्ट्या जीवति फाल्गुनः ॥ ४३ ॥